

Гурт виник спонтанно, хоча ідеї створення зароджувалися давно.

Історія зародження Quo vadis дуже проста. Одного грудневого суботнього вечора декілька семінаристів зустрілися за горням чаю. Говорили, жартували і хтось заспівав пісню, інші двоє взяли гітари та акомпанували. Тоді ніхто з них ще не здогадувався, що це стане початком гурту Quo vadis.

В останню неділю листопада (24. 11. 2007) у семінарії відбувся вечір, присвячений пам'яті жертвам Голодомору, де гурт Quo vadis (тоді ще без назви) заспівав авторську пісню-роздум на тему вечора під назвою «Боже, прости!» Після цього учасники гурту чітко вирішили спробувати створити ансамбль. Отримавши благословення проректора семінарії отця Григорія Комара, вони завзято взялися за працю. Народилося багато авторських пісень, аранжувалися народні пісні, клалися на музику вірші інших авторів, серед яких Ліна Костенко та українські заробітчани в Італії.

Гурт чітко і одноголосно стверджує свою позицію до музики. Вважаємо, що музика має бути «живою», тому ніколи не співаємо під фонограму. При створенні музики не використовуємо можливостей комп'ютерних технологій. Співаємо рідною українською мовою та не обмежуємося вузькими стилями та музичними напрямками. Ми прагнемо робити те, що нам до душі, прагнемо власним прикладом показати, що навіть у важких умовах (а в навчальному процесі семінарії важко «вкусити шматок» часу на репетиції) можна творити; що слід розвивати таланти, котрі посилає Господь; що сучасні пісні можуть бути цікавими і наповнені змістом, на відміну від багацької кількості дешевої «попси», яку пропонує масмедія.

Quo vadis радо відгукується на запрошення і часто проводить та бере участь у концертах, фестивалях та ін. За два роки діяльності назбиралося з три-чотири десятки пісень, тому учасники гурту ведуть запис творів, а це не легка праця, враховуючи те, що інструменти всі звучать наживо. Та й умов для запису небагато, вони не працюють на потужних студіях звукозапису, а у звичайних «домашніх» умовах у свій вільний час.

У Quo vadis багато планів та енергії для праці. Ми прагнемо довести, що сучасна музика не повинна зводитися лише до шоубізнесу, а бути знаряддям для досягнення добра. Віримо у те, що за допомогою музики можна до багатьох людей, а зокрема до молоді, донести Слово Боже.